

kommentarer til denne artikel er det nævnt, at udveksling bl.a. kan ske spontant, f.eks. når et lands skattemyndigheder gennem skatteundersøgelser er kommet i besiddelse af oplysninger, som de formoder kan være af interesse for det andet lands skattemyndigheder.

OECD's og Europarådets bistandskonvention og EU's bistandsdirektiv har således regler om såkaldt spontan informationsudveksling. Det medfører, at et land uden forudgående anmodning skal videregive til det andet land oplysninger, hvorom det har kendskab, bl.a. hvis førstnævnte land har grund til at antage, at der kan ske tab af skatteprovenu i det andet land.

Udveksling af oplysninger om en konkret sag giver et land mulighed for at undersøge tilfældet, herunder om der sker en korrekt skattemæssig behandling i den pågældende sag.

Spm. nr. S 965

Til skatteministeren (27/11 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren vurdere størrelsen af provenutabet som konsekvens af Ligningsrådets afgørelse vedrørende arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer?«

Begrundelse

Jf. Børsen den 25. november 2003 s. 20.

Svar (9/12 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Skatteministeriet har ikke færdiggjort sin analyse af den nyligt afsagte afgørelse fra Ligningsrådet om arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer.

Jeg kan imidlertid allerede nu oplyse, at i den netop afgivne rapport fra arbejdsgruppen om beskatning af personalegoder skønnes arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer med nogen usikkerhed ved aktuel udbredelse at medføre en umiddelbar belastning af de offentlige finanser på i størrelsesordenen 200 mio. kr. med ud-

gangspunkt i, at ca. 235.000 personer har en arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring med en gennemsnitlig værdi på 1.500 kr.

Det kan oplyses, at med de samme regneforudsætninger som i rapporten fra arbejdsgruppen, skønnes belastningen af de offentlige finanser til ca. 8 mio. kr. pr. 10.000 personer yderligere, der får arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring. I rapporten beregnes skatteudgiften som den ekstra skatteindtægt, der fremkommer, hvis personalegodet erstattes af en pengeløn svarende til markedsværdien af personalegodet.

I tilknytning hertil, kan jeg i øvrigt henvise til finansministerens svar på spørgsmål S 690 fra Jacob Buksti (S).

Spm. nr. S 1188

Til beskæftigelsesministeren (8/12 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren indskærpe over for kommunerne, at der skal være en klar adskillelse mellem aktivering, som har det formål at forbedre deltagerens mulighed for at få beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked og målrettede tilbud til enkelte personer om behandling af psykiske problemer, misbrugsproblemer m.v. gennem f.eks. terapi, sådan at ingen udsættes for terapi eller anden form for behandling mod deres vilje?«

Begrundelse

Spørgeren har konstateret et stigende antal sager, hvor aktivering blandes sammen med behandling af psykiske problemer m.v. Konkret er en sådan sag blevet omtalt i Københavns Radio den 8. december 2003 – ligesom der i Hokus-Fokus projektet i Hirtshals i projektbeskrivelsen tales om, at »stille spørgsmål til hendes liv« og »bearbejde deres personlighedsstruktur«. Spørgeren mener, at disse sager peger på nødvendigheden af, at ministeren indskærper formålet med aktiveringen over for kommunerne, sådan at der etableres en klar adskillelse mellem aktivering og tilbud om behandling af psykiske problemer.